

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ?

[Dr. E. Doenges]

SPĂLĂTOREASA CARE SE ROAGĂ

Doamna Martin din H. era o văduvă săracă.

Cât timp a trăit bărbatul ei, a avut un venit bun și pentru că era o femeie înțeleaptă și econoamă, s-a purtat foarte chibzuit cu venitul ei, punând deoparte un ban alb pentru zile negre.

Dar bărbatul ei a murit subit și a trebuit să apeleze la micile ei economii. Doamna Martin era un copil al lui Dumnezeu și nu voia să se plângă ca cei din lume.

Dar pentru că fusese o inimă și un suflet cu bărbatul ei, ea a resimțit din greu această pierdere ; iar în primele săptămâni era văzută plângând aproape permanent și topindu-se de supărare.

Durerea persistentă și supărarea mamei n-au rămas fără urmări păgubitoare asupra copiilor.

Mezina, micuța Johanna, avea de multe ori dureri mari și era, chiar și fără ele, puțin prietenoasă, tot timpul gata să plângă și supărăcioasă.

Ceilalți copii, cărora mama le dădea acum puțină atenție, au început și ei să devină încăpățânați și recalitrânți, așa

că de cele mai multe ori soarele bunăvoinței rămânea în afara casei.

Economiile s-au împuținat și ele, iar când au fost cheltuiți ultimii bani, doamna Martin n-a știut cum să se mai descurce. Chinuită de griji, era de multe ori văzută umblând deprimată.

Totuși, Dumnezeu a făcut să-și revină copilul Său. El a ridicat-o prin Cuvântul Său.

Într-o zi, în timp ce citea în Sfânta Scriptură, i-a căzut sub ochi textul unde **Domnul îi îndemna pe ucenicii Săi să se roage neîncetat și să nu obosească rugându-se.** „Da”, s-a gândit ea, „lucrul acesta încă nu l-am făcut. Am devenit prea deprimată și în ultimul timp mă simt epuizată.”

Deodată s-a gândit la un alt text, din Psalmi : „**Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lauda.**”

Aceste două texte împreună au avut asupra tinerei văduve un efect așa de binecuvântat, încât deprimarea ei a dispărut de tot și și-a zis : „**Amândouă aceste cuvinte sunt scrise în Biblie și eu vreau să le pun la inimă și să le încerc.**” ...

[Continuarea în numărul viitor | Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Editorial. Cristofor Columb (II)

[Continuare din numărul trecut]

La această primă întoarcere acasă, în 15 martie 1493, a fost primit cu bătaie de clopote, strigăte de bucurie, admirație și onoruri împărătești.

Dar abia își începuse ce-a de-a doua călătorie cu corăbiile mai mari și echipaj mai bun, că s-au și ridicat invidioși și calomniatori, care au găsit o ureche binevoitoare la curtea Spaniei. În urma lui a fost trimisă altă flotă, care l-a luat prizonier ca trădător. Eroul s-a întors în lanțuri. Și-a dovedit în mod strălucit nevinovăția și a plecat apoi pentru a treia oară în America.

Dar de atunci înainte : viața lui a fost mistuită de lupta împotriva calomniatorilor lui. În 21 mai 1506 a murit, în vârstă de numai de 50 de ani.

Nu nemaiauzitele eforturi și primejdii, nu naufragiile și lipsurile i-au distrus natura de fier, ci dușmănia, invidia și neloialitatea oamenilor. Lanțurile pe care le-a purtat odată, le-a dus cu el până la sfârșitul vieții, în amintirea cum nerecunoștința oamenilor a răsplătit sacrificiul său ; l-au pus în sicriu, potrivit ultimei lui dorințe.

În ultimele luni ale vieții, într-o scriere lungă și-a mărturisit credința în Domnul, care fusese tăria vieții lui.

Apoi a trecut dincolo, în lumea nouă, pe care o apucase prin credință, nu în America, nu, în veșnicie, unde locuiește dreptatea.

Columb a observat numai puține indicii că dincolo de oceanul Atlantic ar trebui să existe o lume nouă.

Câteva bărci indiene aduse la mal, bucați de lemn și de copaci străini pe care curentul golfului le aducea pe coasta Europei și siguranța că pământul are formă de glob, acestea au fost de ajuns pentru a-i da convingerea neclintită despre ceea ce ochii lui nu vedeau.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

El n-a crezut aceasta cu credința teoretică a sălii de clasă, ci cu credința practică a convingerii de viață.

De aceea a pus putere, timp, bani și tot ceea ce avea și era, în ascultarea acestei credințe – și a găsit și a avut parte de ceea ce fusese o certitudine pentru credința lui.

Dumnezeu mărturisește tuturor oamenilor că există un ținut de slavă necunoscut lumii, dincolo de marea acestui timp. Crezi tu lucrul acesta ?...

Călătoria lui Columb a trecut prin multe lupte, greutăți, - dar în cele din urmă a văzut lumini licărind și atunci s-a spus : Pământ ! Pământ !

Încă puțin timp și ochii noștri vor vedea ce am crezut, vom pași pe tărâmul fericit al veșniciei și vom lua în stăpânire promisiunea solemnă pe care Împăratul împăraților deja aici ne-a lăsat-o scrisă, pe când lumea ne considera proști și nebuni.

„Însă fiindcă avem același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris : „Am crezut, de aceea am vorbit!”, și noi credem și de aceea vorbim.

Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus, ne va învia și pe noi împreună cu Isus. ... De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru din lăuntru se înnoiește din zi în zi.

Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.

Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele care nu se văd ; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.” (2 Corinteni 4 :13 - 18)

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE CURAJ, CURAJOS (II)

- Neînfricatul biruiește oriunde-ar fi.
- Dacă inima e curată și limba e fără frică.
- Cine se duce singur la judecată se întoarce mulțumit.
- Dacă ai luat greutatea în mână atunci pune-o și în spate.
- Arăți bărbăție în luptă, cântecul biruinței ajungi s-auzi.
- Greutate de netrecut nu găsești, numai bărbatul nu trebuie să se sperie. *Proverbe* [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ | *Serafim*

- Nume cunoscut și destul de frecvent la toate popoarele europene, **Serafim**, fem. **Serafima**, este o creație a onomasticii creștine pe baza cuvântului *serafim*, prin care sunt desemnați în textul biblic îngerii Lui Iahve.

Forma *seraphim*, redă, în greacă și latină, ebr. *seraphim*, la origine forma de plural (cu suf. - *im*) a lui *seraph*.

Acest din urmă termen apare în *V. T.* cu valoare de epitet al șarpelui (în câteva pasaje apar șerpilor înfocați ...) ; așa se face că *seraph*, *seraphim* a fost apropiat de vb. *saraph* „a arde”.

[*Mică enciclopedie onomastică*, de C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Omnia vivum ex vivo** (lat. „Orice ființă vie provine dintr-o ființă vie”) – axiomă de bază a biologiei moderne.

Rezultă din formularea mai veche a medicului englez William Harvey (sec. XVII) : *Omne vivum ex ovo* (Orice viețuitoare provine dintr-un ou, dintr-un germene). [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 10

WILLIAM CAREY

Părintele misiunilor moderne

Când își simțea capul prea obosit, mergea în grădină și muncea fizic, această muncă îl relaxa. Școala lor era așezată pe un teren de cinci hectare.

Trăsătura de naturalist, care s-a observat în copilărie, s-a dovedit desăvârșită la maturitate.

Grădina, pe care el o concepușe și o îngrijea, era un fel de paradis. Ea era mai bogată în specii de plante decât grădina botanică din Calcuta.

Frumusețea culorilor de flori, jos și cântecul fermecător al nenumăratelor specii de păsări ce își aveau cuiburile în copacii și tufișurile grădinii - păsări ce erau selecționate de el cu multă grijă - îi dădeau nuanța de basm.

Spre a-și îmbogăți și înfrumuseța grădina, Carey a cerut prietenilor din Europa și Asia tot felul de semințe și să-l țină la curent cu toate informațiile botanice din zonele lor.

El a ajutat la formarea Societății de Horticultură și Agricultură a Indiei, al cărei președinte a și fost pentru o vreme.

Era membru al Societății Asiatică din Bengal, al Societății Geologice, al Societății Line din Londra și membru corespondent al Societății Regale de Horticultură din Londra.

Istoricul Wedder spune că societățile științifice ale Europei l-au recunoscut pe William Carey ca fiind unul din cei mai mari savanți ai vremii sale.

Numai când stai puțin și cugeti, te întrebi cum a putut face față la toate acestea ? Cum dintr-un cârpaci a ajuns să urce cele mai înalte trepte ?

Biblia ne dă explicația în 1 Samuel 2 : 30, prin promisiunea făcută de Dumnezeu : „ ... **voi cinști pe cine Mă cinstește**”. Ea s-a împlinit în viața lui Carey.

Pe de altă parte, viața lui a fost o muncă neîntreruptă în învățatură și în lucrare.

Universitatea Brown din Rhode Island, Statele Unite, în 1807, i-a decernat titlul de doctor.

Cu toate că devenise savant și ajunsese la mare faimă, el poseda o rară modestie.

Această trăsătură îi dădea farmec și scliepa în toate relațiile lui, atât cu cei din biserică, cât și cu cei din afară, cu ceilalți profesori universitari, cu studenții și cu toți cu care ajungea în contact.

Un caz izbitor a rămas înscris pe răbojul istoriei. Odată, la un mare banchet, un ofițer superior britanic spuse colegului său, în șoaptă, dar destul de tare ca să audă Carey : ... (Continuarea în numărul viitor)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

[Continuare pe pagina 4]